

Rafael

**SLOVENSKO DUŠNO
PASTIRSTVO V AVSTRALIJI**

**SLOVENSKI DUHOVNIK V
SYDNEJU:**

p. Darko Žnidaršič, OFM,
311 Merrylands Road, Merrylands NSW 2160
☎ (02) 9637 7147 Fax (02) 9682 7692

E-mail: darko.znidarsic@parracatholic.org;
slomission.sydney@gmail.com

Poštne pošiljke na PO Box 280, Merrylands,
NSW 2160.

<http://www.glasslovenije.com.au/versko-sydney.htm>

**SLOVENSKI DUHOVNIK V
MELBOURNU:**

p. Simon Peter Berlec OFM
19 A'Beckett st., Kew VIC, 3101.

☎ (03)9853 7787 Faximile (03)9853 6176;

Email: p.simonpeter@gmail.com;
slomission.melbourne@gmail.com

Poštne pošiljke na PO Box 3200, Kew VIC
3101.

Isti naslov za uredništvo »MISLI«

E-mail: slomission.misli@gmail.com

<http://www.glasslovenije.com.au/versko-melbourne.htm>

**SLOVENSKI MISIJON V
ADELAIDE:**

p. Simon Peter Berlec OFM, soupravitelj
Holy Family Slovenian Mission, 47 Young Ave.,
West Hindmarsh, SA 5007

☎ (08) 8121 3869, (08) 8346 9674

Za telefonski pogovor prosimo, pokličite v Mel-
bourne - Kew na zgornje številke.

Poštne pošiljke na: PO Box 156, Welland, SA
5007

Email: slomission.adelaide@gmail.com

<http://www.glasslovenije.com.au/versko-adelaide.htm>

**IZ VSEBINE
TE ŠTEVILKE**

- 3 "Zbogom, papež Frančišek!
(p. Darko Žnidaršič OFM)
- 5 Papež Frančišek je bil dvakrat
v Sloveniji (www.druzina.si)
- 7 "Papež Frančišek, pridi v našo bolnišnico!"
- 8 Pope Leo XIV.: An American
Shepherd for an Universal Church
- 10 V hvaležen spomin: + Florjan Auser
(1949-2025) (p. Ciril A. Božič OFM,
OAM)
- 11 Homilija pri sv. maši za + Florjana Auserja
(p. Darko Žnidaršič OFM)
- 13 "Pridi in moli z nami!" (Ambrož
Kodelja, župnik)
- 14 God's Relationship to Us and
Ours to God (Alan Škofic, diakon)
- 16 Kaj družina lahko stori za
duhovne poklice?
- 18 Slovo od naše cerkve vseh svetih
v Wollongongu (p. Darko
Žnidaršič OFM)
- 20 Prejem zakramentov; Naši pokojni
- 23 Advent in Božič 2025
- 24 D. Ravljen, Šimej iz Roža - 3.
- 28 Dobrote in nasveti: Kobariški štruklji
- 30 Dobra volja naj velja
- 31 Oglasi, voščilo
- 32

Naslovnica - zgoraj: Sr. M. Patricia iz
Nemčije in naša rojakinja Sr. M. Julie Brcar s
kardinalom Robertom Francsom Prevostom
OSA, ki je letos postal papež Leon XIV.

Spodaj: Zakonski jubilanti, 28.9.2025

Na sliki: spredaj: Janez in Neva Janz, Ivo in
Teja Bavčar, Rudi in Kristina Korpar.
Zadaj: Ciril in Francka Jamšek, Jože Marinč,
p. Darko Žnidaršič, Stanko in Marija Kolar.
- Čestitke tem in še drugim slavljenčcem!

Zahvaljujemo se vsem, ki ste pomagali pri izdaji nove številke »Rafaela«.

Hvala tudi vsem, ki ste ali še boste dali svoj dar slovenski cerkvi sv. Rafaela, kot pomoč za
vzdrževanje cerkve in dvorane.

Hvala vsem sponzorjem, ki so omogočili zrebanje.

RAFAEL je občasno glasilo slovenske cerkve sv. Rafaela v Sydneyu in dušnega pastirstva v NSW, ACT, WA in QLD.
Naslov 311-313 Merrylands Road, 2160 Merrylands, NSW (vagal Warwick Rd.). **Poštne pošiljke na** PO Box 280,

Merrylands, NSW 2160. ☎ (02)9637 7147 Faximile (02)9682 7692 Mobile 0409 074-760;

E-mail: darko.znidarsic@parracatholic.org; pater.darko@gmail.com; slomission.sydney@gmail.com

“ZBOGOM, PAPEŽ FRANČIŠEK!”

Na velikonočni ponedeljek, 21.4.2025, se je ob 7.35 zjutraj poslovil papež Frančišek.

»Potrjujem, da je njegova svetost Frančišek (Jorge Mario Bergoglio), rojen 17. decembra 1936 v Buenos Airesu, Argentina, prebivalec Vatikana in državljan Vatikana, umrl 21. aprila 2025 ob 7.35 v svojem stanovanju v Domu svete Marte.« Tako je naznanil smrt kardinal komornik Kevin Farrell.

Papež Frančišek, 266. papež Katoliške Cerkve, je umrl v 89. letu starosti. Bil je prvi papež iz Amerike, prvi z južne poloble in prvi iz jezuitskega reda. Letos je več kot pet tednov preživel v rimski bolnišnici Gemelli zaradi dvojne pljučnice, med katero je njegovo zdravje zelo opesalo. Na veliko noč opoldne je še voščil vernikom veselo veliko noč in se s papamobilom popeljal med množico, ki je bila zbrana na Trgu sv. Petra. Na velikonočni ponedeljek pa je zjutraj umrl zaradi možganske kapi.

Rodil se je 17. decembra 1936 v Argentini kot Jorge (Jurij) Mario Bergoglio, italijanskim staršem. Končal je študij kemije, nadaljeval filozofijo in teologijo in leta 1958 vstopil k jezuitom. V duhovnika je bil posvečen 13. decembra 1969. Opravljal je različne službe, od leta 1973 do 1979 je bil provincial argentinske jezuitske province, nato je bil rektor semenišča in župnik v San Miguelu pri Buenos Airesu. Leta 1986 je odšel nadaljevat študij v Nemčijo. Papež sv. Janez Pavel II. ga je leta 1992 imenoval za pomožnega škofa v Buenos Airesu, leta 1998 za nadškofa metropolita in leta 2001 za kardinala.

Papež Frančišek je bil na sedež apostola Petra izvoljen 13. marca 2013. Njegov pontifikat je zaznamovalo zvesto oznanjevanje evangelija in vere v Jezusa Kristusa, ponižno služenje Božjemu ljudstvu, usmiljenje in zavezanost ubogim in zapostavljenim. Znan je bil po svojem manj formalnem pristopu k papeževanju, kar je pokazal že takoj na začetku, ko se je namesto bivanja v apostolski palači odločil za Dom sv. Marte. Posvečal se je vprašanjem, kot so podnebne spremembe, medverski dialog in gospodarska neenakost, kultura življenja, obramba družinskih vrednot, in se zavzemal za pravičnejšo in bolj sočutno družbo.

Njegove okrožnice so: *Lumen fidei* (Luč vere), 29. junija 2013, *Laudato si* (Božje stvarstvo in varovanje okolja), 18. junija 2015, *Fratelli tutti* (Bratstvo in družbeno prijateljstvo), 3. oktobra 2020, *Dilexit nos* (človeška in božanska ljubezen Srca Jezusovega), 24. oktobra 2024. Odmevna je bila posinodalna apostolska spodbuda »Radost ljubezni« leta 2016. Papež Frančišek je sprožil reforme v Vatikanu in spodbujal sinodalnost (pogovor), ki spodbuja odprt dialog in posvetovanje znotraj Cerkve. Prenovil je rimsko kurijo, vzpostavil svetovalni zbor kardinalov, skušal poenostaviti cerkvene postopke in okrepiti pastoralno dejavnost. Ves čas se je zavzemal za pravičnost, sočutje in mir na svetovnem prizorišču.

Opravił je 87 apostolskih potovanj po Italiji in po svetu in krepil medverski dialog in globalno sodelovanje.

Za svoj grob si je izbral kapelo v baziliki Marije Snežne, kamor se je pogosto zatekal k molitvi pred milostno podobo Marije, rešiteljice rimskega ljudstva. Njegovega pogreba se

je udeležilo več kot 250.000 ljudi, 4.000 duhovnikov, 1.000 škofov, 160 tujih delegacij. Iz Slovenije se je pogreba udeležilo več avtobusov romarjev, novomeški škof msgr. dr. Andrej Saje, predsednica Slovenije Nataša Pirc Musar in predsednik vlade Robert Golob. Prišla sta tudi ameriški predsednik Donald Trump in njegova žena Melania Trump, Slovenka.

Radi se spomnimo papeža Frančiška v molitvi. Prosimo tudi za novega papeža Leona XIV., da bo po navdihu Svetega Duha zvesto vodil zaupano mu ljudstvo.

p. Darko

Fr Teclemicael Tewolde Neguse CM in papež Francišek. Fr Teclemicael je Eritrejec, profesor Svetega pisma in bivši rektor semenišča na Salomonovih otokih.

PAPEŽ FRANČIŠEK je bil dvakrat v Sloveniji

Papeža Frančiška smo željno pričakovali tudi v Sloveniji, vendar je Jorge Mario Bergoglio Slovenijo obiskal dvakrat pred več kot petdesetimi leti in je bil vsa leta povezan z nami. Prvič sta obiskala Slovenijo z dr. Francem Rode, lazaristom, leta 1970, ko je bil p. Jorge Mario Bergoglio novomašnik (posvečen je bil leta 1969). Nekdanji ljubljanski nadškof, kardinal dr. Franc Rode je o obisku povedal: "En teden je bil pri meni. Razkazal sem mu Bled, Postojnsko jamo, bil je vsepovsod." Obiskala sta tudi narodno svetišče Marije Pomagaj na Brezjah. Bergoglio je takrat prvič poskusil slovensko potico, ki jo je imel zelo rad; v času svojega papeževanja jih je dobil še veliko. Eden od njegovih nečakov je poročen s Slovenko v Argentini.

Jorge Mario Bergoglio je bil tudi kot papež tak, kot je bil v resnici: skromen, pozoren do sočloveka, predvsem pa do ljudi, ki trpijo. Zavzemal se je za konkretnega človeka. To je dokazal tudi z obiskom družine Golar iz Virmaš pri Škofji Loki.

V 60. letih prejšnjega stoletja je v Argentino pribežal Andrej Golar. Poiskal si je priložnostna dela, zaposlitev pa je na koncu našel v knjižnici filozofske in teološke fakultete v mestecu San Miguel pri Buenos Airesu. Njegovo delavnost in znanje jezikov je kmalu opazil takratni vodja knjižnice pater Jorge Mario Bergoglio in Andreja imenoval za šefa zaposlenih, njuno poznanstvo pa je postopno preraslo v pravo prijateljstvo. Ker je Bergoglio vedel za stisko Golarjeve družine (Andrej je imel še tri sestre), je zaskrbljenim staršem napisal pismo in jih potolažil, da je s sinom vse v redu, toda želel je narediti še korak dlje.

Ko je bil na študiju v Evropi, se je odločil, da kar sam obiše Golarjeve v Virmašah ter jim prinese pozdrave Andreja, ki se zaradi režima ni smel vrniti v takratno Jugoslavijo. Ob p. Bergogliu so Golarjevi spet začutili bližino sina Andreja, ki je poleg pozdravov poslal tudi nekaj daril. Nekajurni obisk je bil verjetno največje darilo za starše in tri sestre. Andrejeva mlajša sestra je pred leti povedala, kaj jim je pomenil ta obisk. »Staršem je zelo veliko pomenil, res. Zdi se mi, da sta bila potem kar bolj pomirjena, ker prej tudi dolgo

časa ni pisal. Živela sta v negotovosti, kaj je z njim, tako da je bilo potem čisto drugače.«

Andrej se je še istega leta poročil s Suzano, ki je bila Italijanka. Rodila sta se jima sinova Patrik in Kristjan. Želja po obisku domovine in srečanju s svojci pa se mu ni nikoli izpolnila. Kmalu po smrti staršev je leta 2001 po dolgotrajni bolezni odšel tudi Andrej.

Presenečenje ob papeževi izvolitvi

Za sestre in družine pa je bilo posebno presenečenje 13. marca 2013, ko so na balkonu cerkve svetega Petra v Vatikanu ugledale znan obraz. »Zvečer nisem kaj dosti gledala poročila, ne televizije, ampak priimek Bergoglio mi je ostal v spominu. Ponoči nisem spala, študiram, zato sem šla takoj zjutraj iskat pisma in brskat po kartonski škatli in bila sem čisto vznemirjena. Pokličem obe sestri in mlajša je takoj vedela in v službi vsem povedala: "Ta papež je bil že pri nas!" Tudi ostali prijatelji so bili navdušeni.« Andrejevi sestri, ki sta želeli ostati anonimni, ter svak Milko, ki je p. Bergorgia vozil in fotografiral, so na papeža gledali drugače kot večina ljudi. Frančišek je bil pri njih doma. Edini razlog njegovega potovanja v Slovenijo je bil, da prinese pozdrave in s tem bližino Golarjevega Andreja, ki so ga starši in tri sestre tako pogrešali.

(Prim.: <https://www.druzina.si/clanek/zakaj-je-bil-pokojni-papez-pred-petdesetimi-leti-dvakrat-v-sloveniji>)

"PAPEŽ FRANČIŠEK, PRIDI V NAŠO BOLNIŠNICO!"

Papež Frančišek se je več kot pet tednov zdravil v bolnišnici Gemelli, od petka, 14. februarja, do nedelje, 23. marca 2025. Ves ta čas smo molili za njegovo zdravje. Kardinali, ki bivajo v Rimu, so nas povabili vsak večer k molitvi rožnega venca zanj. Najprej so molili rožni venec na Trgu sv. Petra, potem pa v dvorani Pavla VI.

Posebej prisrčne spodbude in nasvete, kako preživeti čas v bolnišnici, so papežu Frančišku namenili otroci, ki so se zdravili v bolnišnici IL BAMBINO Gesù v Rimu. Mali bolniki, ki tudi dobro vedo, kaj pomenita bolezen in zdravljenje v bolnišnicah, kljub temu ohranjajo odprto srce in s pristno dobrohotnostjo papežu zagotavljajo svojo molitev, mu želijo hitro okrevanje ter mu ponujajo kakšen koristen nasvet, da bi mu vsaj nekoliko olajšali bivanje v bolnišnici.

»Dragi papež, svetujem ti, da bereš veliko knjig,« predlaga svetemu očetu Eugenio. Alex pa mu namigne: »Dragi papež, svetujem ti, da si priskrbiš 'playstation'.« Nasvetov, spodbud in predlogov, ki jih otroci namenjajo papežu, je veliko in spremljajo jih prisrčne otroške risbe.

Giulia mu predlaga, naj se pride zdraviti kar v njihovo bolnišnico. »Dragi Frančišek, pridi se zdraviti v našo bolnišnico. Glej, kako lep je razgled! Tam je tudi tvoja hiša,« mu piše in nariše odprto okno, skozi katero papež lahko vidi smejoče se sonce, kupolo vatikanske bazilike sv. Petra in Dom sv. Marte, kjer je stanoval.

Otroci svetemu očetu ne namenjajo samo nasvetov, ampak tudi sporočila z željami za čim hitrejšo okrevanje. Nicovo risbo spremljajo besede: »Moja molitev zate.« Alessandro in njegova mama Olga zagotavljata: »Dragi papež Frančišek, moliva zate, da bi bilo tvoje

bivanje v bolnišnici lažje.« Giulia, Eugenio, Evelina, Aldo, Amelia, Sofia, Alex in Nicole pa so svetemu očetu posvetili celo pesem:

*»Papež se v bolnišnici nahaja,
nas pa zato žalost navdaja.
Vsak med nami misli nanj,
saj ubožec je bolan.
Z ljubeznijo mu kličemo:
Pogum, Francišek, mi zate molimo!«*

*»Il Papa in ospedale
ci fa stare tutti male,
lo pensiamo poverino
che si sente malatino.
Con affetto gli diciamo:
Forza, Francesco, per te preghiamo!«*

<https://www.vaticannews.va/sl/papez/news/2025-03/mali-bolniki-iz-bolnisnice-bambino-gesu-dragi-papez-beri-knjig.html>

POPE LEO XIV.: An American Shepherd for an Universal Church

On May 8, 2025, the Universal Church witnessed a moment of historic significance as the College of Cardinals, under the guidance of the Holy Spirit, elected Cardinal Robert Francis Prevost as the 267th successor to Saint Peter. Taking the name Pope Leo XIV, he is the first American pontiff in the two thousand years history of the Catholic Church.

From the heart of Chicago to the Chair of Peter, Pope Leo XIV embodies the Church's missionary spirit and the growing universality of the Body of Christ.

A Vocation Rooted in Humility and Service

Born on September 14, 1955, the Feast of the Exaltation of the Holy Cross, Pope Leo XIV entered the Order of Saint Augustine in 1977.

He professed solemn vows in 1981 and was ordained a priest in 1982. Guided by a deep sense of mission, he served in Peru for decades, ministering as a parish pastor, seminary educator, and eventually Bishop of Chiclayo. His ministry in Latin America earned him both Peruvian citizenship and a reputation for pastoral closeness and doctrinal fidelity.

In 2023, Pope Francis appointed him Prefect of the Dicastery for Bishops, entrusting him with the sacred responsibility of assisting in the selection of bishops throughout the world. Later that year, he was created a cardinal, placing him at the heart of the Church's governance and evangelization efforts.

A Sign of Unity and Continuity

Pope Leo XIV's election comes at a time of global uncertainty and internal challenge for the Church. In choosing a man of deep missionary experience, the cardinal electors

have signaled a desire for a shepherd who knows both the peripheries and the center.

His American roots and his decades of service in Latin America reflect the global face of today's Catholic faithful.

In his first address from the loggia of St. Peter's Basilica, the Holy Father invoked the intercession of Our Lady and asked for the prayers of the people, promising to walk with them as a servant of the servants of God.

A Shepherd for the Times

The new pontiff faces the weighty responsibilities of renewing trust in the Church, upholding moral truth, and proclaiming the Gospel to a world in need of Christ. His Augustinian spirituality, marked by interior conversion and a love of community, will guide his Petrine ministry in fidelity to the Church's teachings and tradition.

Leo P.P. XIV

Let us entrust him to the loving care of our Blessed Mother and the protection of Saints Peter and Paul.

The new pontiff faces the weighty responsibilities of renewing trust in the Church, upholding moral truth, and proclaiming the Gospel to a world in need of Christ. His Augustinian spirituality, marked by interior conversion and a love of community, will guide his Petrine ministry in fidelity to the Church's teachings and tradition.

Let us entrust him to the loving care of our Blessed Mother and the protection of Saints Peter and Paul.

A Prayer for His Holiness, Pope Leo XIV

Robert Francis Prevost

BORN: September 14, 1955 Chicago, IL, USA

ORDAINED PRIEST: June 19, 1982

ORDAINED BISHOP: December 12, 2014

CREATED CARDINAL: September 30, 2023

ELECTED POPE: May 8, 2025

"You are Peter, and upon this rock I will build my Church." Matthew 16:18

*Dear God, our Heavenly Father,
Shepherd and Ruler of all the faithful,
look favorably upon Your servant, Leo XIV,
whom you have set as the shepherd of Your Church.*

*Pour out Your abundant blessings upon him, and through him, please guide Your
pilgrim Church along the path to Heaven.*

*Grant him wisdom to discern Your will, courage to fulfill it,
And love to shepherd Your people with the Heart of Christ.*

*Through his ministry, bring peace to troubled hearts, joy and courage to those who
suffer, and hope to the despairing. May our dear Pope Leo be a faithful successor to
Peter, a humble servant of Your Word,
and a fearless herald of Your Divine Mercy and Truth.
Please help him, through his word and example
to serve Your flock, so that, together with him, we may all come to eternal life with
You.*

*We entrust him to the maternal care of our Mother Mary, and to the prayers of all
the saints, through our Lord Jesus Christ, Your Son,
who lives and reigns with You in the unity of the Holy Spirit,
God, for ever and ever. Amen. Alleluia!*

<https://www.autom.com/category/catholic-livingpope-leo-xiv-an-american-shepherd-for-a-universal-church/>

V hvaležen spomin: + FLORJAN AUZER (* 29.3.1949, + 24.4.2025)

FLORJAN AUZER (r. 29.3.1949, Češnjica, župnija Srednja vas v Bohinju) je umrl v zgodnjih urah četrtega v velikonočni osmini, 24. aprila 2025, v bolnišnici Monash v Melbourneu, za posledicami možganske kapi na velikonočno nedeljo popoldne. Naj počiva v Božjem miru! Sožalje sinu Sebastjanu in družini, sorodnikom in prijateljem v Sloveniji in v Avstraliji. Hvala p. Simonu Petru Berlecu OFM za sveto maziljenje in gospe Lesley za skrb.

Florjan je bil lastnik, urednik in oblikovalec Glasa Slovenije, spletne revije, ki je najprej izhajala v tiskani obliki, sedaj pa je to spletna stran Stičišče avstralskih Slovencev, kjer gostujejo tudi naši slovenski avstralski misijoni in revija Misli - Thoughts. V arhivu so tam vse številke Misli od januarja 1952 do zadnje marec-april 2025: www.glasslovenije.com.au Ta spletni naslov vsebuje neizmerno bogastvo zapisa življenja in ustvarjanja Slovencev v Avstraliji.

Florjan Auser je v letu 1996 prevzel tehnično vodstvo slovenskega časopisa v Avstraliji,

Glas Slovenije. V letu 1998 je začel s Stičiščem avstralskih Slovencev. Namen stičišča je bilo povezovanje celotne avstralske Slovenije na enem mestu. Florjan Auser je bil več let tudi predstavnik Slovencev iz avstralske zvezne države New South Wales (NSW - Sydney) v Svetu Vlade Republike Slovenije za Slovence po svetu, voditelj Slovenske medijske hiše v Sydneyu, urednik Glasa Slovenije in Stičišča avstralskih Slovencev.

Florjanovo delo je najboljši arhiv delovanja slovenskih organizacij v Avstraliji. Iz Sydneyja je po njegovi zaslugi, delavnosti in odprtosti rojakov in Slovenije veliko digitaliziranega gradiva že v Arhivu RS v Ljubljani. Florjan je s sinom Sebastjanom tudi sooblikovalec in nosilec spletne strani kamniškega samostana in naš prijatelj: <https://franciskani-kamnik.si>

Florjan je zadnja leta preživel v svoji koči na Pokljuki. Je pa vsako leto enkrat ali dvakrat odpotoval za nekaj mesecev v svojo drugo domovino - Avstralijo. V sredo, 26. marca 2025, je poletel z Brnika preko Dubaja v Avstralijo. Od tam se je tudi poslovil od nas in odšel v večnost, v nebeško domovino.

Telo pokojnega Florjana je bilo kremirano v torek, 6. maja 2025, v Melbourneu.

V četrtek, 15. maja 2025, smo se zbrali pri pogrebni sv. maši ob 10.30 dopoldne, ki jo je daroval p. Darko Žnidaršič OFM, voditelj Slovenskega misijona v Sydneyju, v cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu pogrebno sveto mašo za pokojnega Florjana.

Pokopan je bil v družinskem krogu v grob svoje pokojne mame na pokopališču Križe pri Tržiču. Pred pokopom smo darovali sveto mašo za pokojnega Florjana.

Naj bo dragi Florjan deležen velikonočne Aleluje!

p. Ciril A. Božič OFM OAM

HOMILIJA P. DARKA ŽNIDARŠIČA PRI SV. MAŠI, 15.5.2025

Spoštovani g. veleposlanik Marko Ham, dragi rojaki in predstavniki slovenskih organizacij tukaj v Sydneyu!

Danes smo se zbrali pri Sv. Rafaelu, da se Bogu priporočimo in darujemo sv. mašo za pokojnega Florjana, ki je kar prekmalu odšel od nas. Toda, kot Avstralcji pravijo, da je zanje pogrebni obred "slavljenje življenja" - "the celebration of life", kristjani kot velikonočni kristjani verujemo in vemo, da je sv. maša, ki jo obhajamo ob naših pogrebih, nedeljo za nedeljo in še druge, zlasti praznične dni, veliko več, največji Jezusov dar nam vsem, ko nam daje samega sebe in nam daje, da njemu priporočamo žive in naše pokojne in sedaj priporočamo našega Florjana.

Florjana sem spoznal že kmalu po prihodu v Avstralijo, verjetno še kaj prej, ko še nisem poznal tukajšnjih obrazov. Pred skoraj dvajsetimi leti pa je sodelovanje steklo, saj je že takrat bil zelo pozoren do vseh nas, ki tukaj ustvarjamo Slovenijo in našo podobo

slovenskega življenja in dogajanja pod Južnim križem. Zelo je bil pozoren do našega duhovnega očeta patra Valerijana, skrbel je zanj v starosti, v bolezni, nič manj pa ni bil pozoren do sotrudnikov, ki smo prihajali skupaj, zlasti še ob torkih, ko so prihajale naše kuharice, pa odborniki HASA NSW. Zdaj naravnost pogrešam naše torke. Marsikaj ni več tako, kot je bilo - in ne bo več, mi pa moramo poskrbeti, da bomo ustvarjali naprej, pa čeprav bo nova podoba in bo naš dar drug drugemu!

Njegovega velikega dela ne bom zdaj podrobno opisoval, saj bomo še marsikaj slišali. Rad bi pa izpostavil, kako se je trudil biti prijatelj nam vsem, pa čeprav bi (ga) kdo razumel drugače. Nikoli ni tožil o svojih težavah. Večkrat so bila polena pod nogami, toda šel je do konca, da bi prišel resnici do dna. Ob vsem pa je ostajal skromen, preprost, človek s poslušom in - človek, ki je prisluhnil. Naj se mu iskreno zahvalim za vse veliko delo, za vso kreativnost, tudi kot tehničnemu uredniku našega Rafaela zadnjih 15 let, naši rojaki so zelo pohvalili Rafaela in naša revija Misli je ena najboljših med Slovenci po vsem svetu. Koliko je še drugih naporov, dela, prizadevanj, slikanja in snemanja naših prireditev v čast samostojni Sloveniji, za pripravo slovenskih-mladinskih koncertov in še kje.

Danes smo poslušali evangelij o Jezusovih blagih (Mt 5,1-12). Marsikdo si jih ne zna razložiti. Tudi mi kdaj ne vemo, kaj bi z njimi počeli. Toda v angleščini: "How happy are the poor in spirit..." nam tudi pove, nas stregne, da Bog gleda na srce vsakogar. Pred Bogom niso samo zunanji uspehi, ki štejejo, nas je opozoril pokojni papež Francišek. Gospod hoče, da rastemo tudi drugače, da bo naše drevo življenja trpežen viharinik, ki se ne ustraši nikogar in ničesar - in da se mi ne ustrašimo resnice ali da ne bežimo pred njo.

Spomnimo se pa še na nekaj: na našo tako priljubljeno Franciškovo sončno pesem, ki jo je zapel Stvarniku in nam sveti naš oče Francišek Asiški: "Najvišji, vsemogočni, dobri Gospod..." Letos, v svetem letu, je 800-letnica te velike stvaritve. In ko Francišek tako opeva Boga Stvarnika, brata sonce, sestro luno, zvezde, stvarstvo, ne pozablja na človeka. "Hvaljen, moj Gospod, v teh, ki odpuščajo zaradi tvoje ljubezni." In na koncu, da se začudimo, zmrdujemo, smo nejevoljni: "Hvaljen, moj Gospod, v naši sestri smrti..." Ali včasih marsikdo med nami:

"Pa kaj je to treba? Zakaj smrt?" (Pa se kdo hoče čimprej rešiti umrlega, hoče smrt hitro pospraviti, čim manj o tem... "Vešča črna, misel nevesela!" (Anton Aškerc)) Toda spomnimo se, da jo Francišek imenuje pomenljivo - sestra! Sestra prav zato, ker nas popelje k Očetu v večni dom, k vstal-emu Sinu, k Svetemu Duhu, da v vsej Sveti Trojici spoznamo veličino vsakega človeka in tudi sebe. V tem duhu razmišljajmo in

živimo in, če kdaj ne moremo priti skupaj, najti skupnega jezika, zabrenkajmo na drugo struno ali več strun za lepo blagolasje, in Gospod bo dal rast našemu življenju. Amen.

“PRIDI IN MOLI Z NAMI...”

Človek lahko moli sam ali v skupini ali v skupnosti. Jezus je velikokrat molil sam, toda molil je tudi skupaj z učenci in jim govoril: “Resnično, povem vam tudi: Če sta dva izmed vas na zemlji soglasna v katerikoli prošnji, ju bo uslišal moj oče, ki je v nebesih. Kjer sta namreč dva ali so trije zbrani v mojem imenu, tam sem jaz sredi med njimi” (Mt 18,20).

Te Jezusove besede so navdihovale molitvena zbiranja v Cerkvi že iz prvih časov krščanstva, zato ni nič nenavadnega, če obstajajo tudi danes. Predvsem so nam znane župnijske molitvene skupine. Hvala Bogu zanje! Verniki, več ali manj po številu, tako lahko ob skupni molitvi duhovno rastejo, skupaj odkrivajo globine vere, se medsebojno podpirajo in rastejo v ljubezni do Boga in do bližnjega.

Skupine so, ne glede na število, različno organizirane. Odprte so vsem, ki želijo okrepiti svoj odnos z Bogom in doživeti moč skupne molitve. Molijo za najrazličnejše namene – blagoslove v naših družinah, za duhovne in redovne poklice, za prenovo kakega naroda ..., kdaj pa molijo tudi po namenu, ki ga voditelj skupine pove pred začetkom molitve. Voditelji molitvenih skupin so običajno laiki, lahko pa tudi duhovniki, redovniki ali redovnice.

Dobil sem povabilo, če bi se nek večer priključil takšni skupini po Zoom-u (računalniški program). Nisem odbil, čeprav interneta ne obvladam najbolje. Mikalo pa me je že zato, ker jo je ta večer vodil dr. Tomaš Halik, češki teolog s Karlove univerze in župnik akademске župnije v Pragi. Ta njegova molitvena skupina, ki se redno zbira, je nekaj posebnega. Sestavljajo jo molivci različnih narodov in veroizpovedi. Med njimi so muslimani, Judje, budisti, protestanti, ki pripadajo različnim protestantskim Cerkvam, in seveda pripadniki rimskokatoliške Cerkve. Molitev in petje taizejskih spevov sta me navdušila in sem bil povabila vesel. Ob koncu, ko se je prenos končal, pa sem se zamislil. Nisem slišal besed Bog, angeli, Marija, imena kakšnega svetnika, ampak vedno so molili: k Vsemogočnemu, Očetu nas vseh, Njemu, ki vodi svet in veselje, in podobno. Molitev je pač molitev in hvala Bogu, da nekomu uspe v molitvi združiti to našo človeško versko različnost. Končno vsi častimo istega Očeta, čeprav uporabljamo zanj različna imena. Seveda me je kot katoličana malo zmotilo, da se Bog kot prapočelo vsega tako “ovinkasto” imenuje, in da ni bila nikjer omenjena Marija, ki ima v krščanskem verovanju važno mesto.

Molitvene skupine so danes pomembne še zlasti zato, ker je marsikje vera pri sodobnem človeku oddaljena, molitev pa združuje človeka z Bogom in s soljudmi. Ljudje potrebujemo bližino Boga in sočloveka na vsej življenjski poti. Kolikokrat te poti postanejo težke in strme in ne znamo več naprej! Ko pride bolezen, nerazumevanje v družini, izguba dragega sopotnika, neukrotljivi mladostniki..., človek v stiski išče pomoč, da bi ob pravem času znal narediti prav.

Ni važno, koliko oseb je v molitveni skupini, prav tako ni pomembno, kdo jo vodi. Pomembno je, da se redno zbira in da ljudje skupaj molijo. Bog nam namreč omogoča, da se pogovarjamo z njim v molitvi. Z njo ga ne mislimo prisiliti, da bi nam izpolnil le naše prošnje in želje, ampak molimo za milost, da bi znali svojo voljo usklajevati z njegovo voljo. Kaj iz te zgodovinske izkušnje lahko zapustimo tistim, ki se bodo spet prav navezali na Cerkev? Veliko, predvsem novo srečanje s tistim, kar je v veri živo, da poteši nemir najprej pri iskalcu, ki ga nosi v sebi, to pa bo odsevalo tudi navzven.

Ambrož Kodelja, župnik, Doberdob

GOD'S RELATIONSHIP TO US AND OURS TO GOD

A Homily of Deacon Mr. Alan Škofic in Figtree - Wollongong, All Saints Slovenian Church, on the 32rd Sunday in Ordinary Time, 10.11.2024 (Year B)

GOSPEL Mark 12:38-44

In his teaching Jesus said, 'Beware of the scribes who like to walk about in long robes, to be greeted obsequiously in the market squares, to take the front seats in the synagogues and the places of honour at banquets; these are the men who swallow the property of widows, while making a show of lengthy prayers. The more severe will be the sentence they receive.'

He sat down opposite the treasury and watched the people putting money into the treasury, and many of the rich put in a great deal. A poor widow came and put in two small coins, the equivalent of a penny. Then he called to his disciples and said to them, 'I tell you solemnly, this poor widow has put more in than all who have contributed to the treasury; for they have all put in money they had over, but she from the little she had has put in everything she possessed, all she had to live on.'

This week we hear about two widows. One in the first reading (1 Kings 17:10-16), one in the Gospel. They both give everything they have away.

Are we being asked to give everything away? Well, in a very real way yes. But it's got more to do with attachments and priorities than with actual material possession of goods or wealth. Reality has more to do with feelings than with anything else. It goes back to the instruction from last week's first reading: "You shall love the Lord your God with all your heart, with all your soul, with all your strength" (Deuteronomy 6:5).

We are being asked direct our emotions, our thoughts, and our efforts towards God. We are being asked to seek God. Form a relationship with God. And relationships are built on knowledge, understanding and feelings for the other.

It's very similar to a marriage. That's why there are constant references in the Bible to Christ the Bridegroom and the Church, us as His bride. This is where we must come to understand in some way who our God is and how He relates to us.

He loves unconditionally.

He doesn't love us because we are good, or because we do good things.

He loves us even if we are the quite horrible.

We must never forget the depth and breadth of God's love for us.

He planned our existence, the existence of each and every one of us, as individuals since all eternity and longed to be in union with us.

We are being invited into a relationship. It's critical in this relationship to try and understand how much we are loved. When we start to really comprehend this, to feel this, we can also start to really turn our lives over to Him. This is why it's so important to put ourselves into atmospheres where we can more easily encounter the presence of God. This is done through prayer, meditation, adoration, reading of holy scriptures and of course attending liturgies.

But our faith is very much more than intellectual understanding. We need to feel it. Along with an understanding of faith and Scriptures we need a very deepseated spirituality. But when it comes to understanding the love of God the Spiritual is what will unlock the door to our hearts and minds.

It's about experience.

As Karl Rahner: "The future Christian will be a mystic or not at all." That's why it's so very important that in our liturgies we have the music, the vestments, the incense, the candles. These are the sights, sounds and smells that through our senses take us into an atmosphere of encounter. Take us out of our ordinary day to day existence and into another reality. Likewise, when we are at home, put on chants, light a candle, burn incense, and seriously take time out to enter a special place of encounter where you can be alone with God.

If you are more inclined to being outdoors in the bush, again make it special, pick a time when the birds are singing and or the sun is setting, or rising. It is in this type of atmosphere that we are more likely to feel a special connection to our Lord. Developing relationships is not a quick process. A marriage is not completed when the bride and groom leave the Church. That's just the beginning.

Our relationship to God does end when we are Baptised, it begins. It begins a lifetime of growth towards each other. But it's beautiful and wonderful journey that takes efforts and sacrifice but brings enormous reward. So yes, we are asked to really give everything away. To give ourselves away. But when we give ourselves away, we will find ourselves. Ourselves in the loving embrace of our Lord and know who we really are and how much we are loved and valued.

Alan Škofic, Deacon, Springwood, NSW

KAJ DRUŽINA LAHKO STORI ZA DUHOVNE POKLICE?

VSAK DAN MOLITE

za nove duhovne poklice, njihovo svetost in stanovitnost – tudi za otroke vaše družine, če Bog hoče, da katerega izmed njih pokliče v duhovniški, redovniški ali misijonski poklic.

POJDI TE K SVETI MAŠI,

ki je najodličnejša prošnja za nove duhovne poklice, ter svetost in zvestobo poklicanih. V tednu molitve se vsaj eden predstavnik družine vsak dan udeleži svete maše in jo daruje za mlade, ki jih Bog kliče v duhovni poklic.

DEJAVNO SE VKLJUČITE V ŽIVLJENJE ŽUPNIJE

in dajte na razpolago darove, ki ste jih prejeli.

BERITE, PREMIŠLJUJTE IN SE POGOVARJAJTE OB ODLOMKIH SV. PISMA

pozorni na to, kako je Bog klical posamezne svetopisemske osebnosti in kako so poklicani na Božji klic odgovarjali, ter ga uresničevali v vsakdanjem življenju.

RADI OBIŠČITE JEZUSA V NAJSVETEJŠEM ZAKRAMENTU

in mu izročajte mlade, še zlasti tiste med njimi, ki v sebi čutijo, da jih Gospod kliče, da se mu popolnoma posvetijo v duhovniškem, redovniškem ali misijonskem poklicu.

**VSAK DAN SI VZEMITE
ČAS ZA GLOBLJE SREČANJE
Z BOGOM IN S SEBOJ**

ter se vedno znova vprašajte ali
je to, kar sem storil, Bogu všeč?
Kakšen je Božji načrt zame? Kaj
Bog dejansko želi za moje življenje? Kje
bom v resnici lahko storil največ dobrega?

**SPOZNAJTE RAZLIČNE
DUHOVNE POKLICE,
NJIHOVO IDENTITETO
IN POSLANSTVO**

Lažje se je odločiti za
nekaj, kar poznamo. Cenimo in
spoštujemo vsak poklic, kar se kaže
v mislih, besedah in dejanjih.

**VSAK DAN NAREDITE
VSAJ ENO DEJANJE
LJUBEZNI**

Posnemajte Jezusa, ki je
služil iz ljubezni. Tudi vi
podarjajte svoj čas, svoje
darove, svojo ljubezen ... zlasti vi mladi
poiščite svoj življenjski prostor darovanja.

**VSAK DAN SE' RADI
ZATEKAJTE K MARIJI,
KI JE NAŠA MATI IN
MOGOČNA PRIPROŠNJICA**

Naj ona skupaj z nami prosi za
nove duhovniške, redovniške
in misijske poklice, ter svetost
in stanovitnost vseh poklicanih.

POKAŽITE NA VZORNIKE

poklicane, ki so odkrili in
v polnosti uresničili svojo
življenjsko poklicanost
in poslanstvo. Skupaj
in osebno prebirajte življenjepise
svetnikov in se o njih pogovarjajte.

SLOVO OD NAŠE CERKVE VSEH SVETIH V WOLLONGONGU - FIGTREEJU

PISMO ROJAKOM O ZAPRTJU CERKVE VSEH SVETIH IN O BOŽJIH SLUŽBAH V PRIHODNIH DNEH, 13.7.2025, št. 22/25

Dragi rojaki,
že kar nekaj časa smo se v Wollongongu in okolici spraševali, kako dolgo bomo še zmogli, kako dolgo še vztrajali. Po dolgih letih naših srečanj in slovenskih sv. maš v Wollongongu - Figtreeju je prišel zdaj čas slovesa, čas spremembe.

V naši slovenski cerkvi vseh svetih v Figtreeju bosta samo še dve (2) sveti maši: V NEDELJO, 13. JULIJA, ob 4.00 popoldne in ZADNJA SV. MAŠA V NEDELJO, 10. AVGUSTA 2025, ob 4.00 popoldne, ko se bomo po 43 letih poslovili od naše cerkve vseh svetih, dvorane in prostorov Slovenskega kluba Planica.

Naše slovensko občestvo v Wollongongu se tudi manjša, rojaki so pri osmih, devetih križih. Mlajših rodov praktično ni blizu ali komaj kdaj kdo. Tudi za velike praznike ni drugače. Lani nas je bilo za veliko noč, 31.3.2024, pri sv. maši zelo malo, samo 20 (dvajset). Pri božični maši nas je bilo več, 26, toda s pomočjo gostov iz Slovenije. Za letošnjo veliko noč, 20.4., nas je bilo 27. Nekateri zvesti rojaki so že v večnosti. Nekateri ne morejo več prihajati. Pred kratkim sta odšli v večnost dve naši pevki, Miranda Tull in zborovodja Barica Brodnik. Drugi, ki se še trudijo (trudimo) na tem svetu, ne morejo (ne moremo) več vzdrževati cerkve in prostorov, ki so vsi potrebni temeljite obnove. Primanjkuje nam pridnih rok za krašenje in čiščenje cerkve, za kuhinjo in postrežbo po svetih mašah, za dežurstvo. Mojstri, ki pridejo popravljat, vsi veliko stanejo.

Cerkev vseh svetih, ki je bila zgrajena leta 1911, je zgrajena zelo površno, brez temeljev. Čeprav je bila pred leti prenovljena, stene pokajo naprej, vremenske razmere tudi delajo svoje in zob časa spet. Dvorana in župnijska hiša, ki jo ima slovenski klub v najemu še do avgusta 2025, sta obe v slabem stanju. Lani se je zaradi vlage v toaletnih prostorih pri naši dvorani podrl strop. Balinišča že dolgo ne uporabljamo več in tedenskih družabnih srečanj ni več. Zato se je odbor Slovenskega kluba Planica po pogovorih in dogovoru odločil, da prodamo cerkev in prostore, ki bodo potem porušeni. Naš predsednik Slovenskega kluba Planica Ivan Rudolf nas je že lani novembra ob našem žegnanju seznanil s to bolečo novico, ki sedaj postaja resničnost.

Predvidoma v mesecu avgustu bodo imeli rojaki in odbor izredni občni zbor Slovenskega kluba Planica (30. avgusta, op.). O spremembah in dogajanju Vas bomo obveščali sproti.

KAKO BO Z NAŠIMI BOGOSLUŽJI V WOLLONGONGU?

Za naša bogoslužja v Wollongongu ste predlagali tri cerkve oziroma lokacije, kjer naj bi nadaljevali, dokler bomo lahko nadaljevali:

a) Cerkevica Srca Jezusovega v mestu Wollongongu, 28 Stewart Street, Wollongong, NSW 2500. Tam je vsako soboto in nedeljo italijanska sv. maša, ki jo daruje p. An-

gelo Buffolo. Cerkev je majhna, lična. Na žalost pa je parkirni prostor zelo majhen, kar ni ravno praktično, takoj blizu je sicer parkirna hiša – za plačilo, seveda, kar pa našim ljudem spet ne bo všeč. Pater, ki skrbi za italijansko občestvo, ki se vedno manjša in manjša, pa je tik pred upokojitvijo in dolgoročno so razmere zato negotove. Ali bo imel naslednika, ali bo naslednik sprejel nas ali ne? To je vprašanje.

b) Cerkev Matere Božje v Berkeley-u, 211 Northcliffe Drive, Berkeley, NSW 2506. Tam je večje parkirišče, blizu je tudi znani nemški klub. Cerkve si nisem mogel ogledati, ker je bila pisarna že zaprta, pa je bila ura šele tri popoldne. Tam sedaj nimajo nedeljske Božje službe, ta je v soboto popoldne, župnijo soupravlja župnik sosednje župnije Warrawong.

c) Hrvaška cerkev Marije Kraljice, 7-9 Bellevue Road, Figtree, NSW 2525. Tam sedaj deluje novi pater Robert Slišković, frančiškan iz province Bosne Srebrene, ki nas z veseljem sprejema. Cerkev je velika več kot dovolj, parkirišče pa je tukaj največje in ne bo težav. Tudi za pogrebe rojakov moramo misliti na večje parkirišče, ko se zberemo za bogoslužja. Lokacija je veliko bolj ugodna, saj je samo dober kilometer od naše dosedanje Božje hiše in najmanj težav bo za nas rojake, kje in kako najti, kam parkirati in kje se uvesti v cerkvi. Levo od cerkve je tudi dvorana, če jo bomo kdaj potrebovali. Ta možnost bo za nas daleč najboljša. – P. Roberta lahko pokličete za obiske bolnih in starejših in previdevanja (M. 0415 563 837), kadar me ni v Wollongongu.

Vse rojake odločno pozivam, da vzamete to sporočilo nadvse resno in da se tudi resno odločimo, kje bomo odslej imeli slovenske maše. Veliko ne moremo pričakovati, toda vedno se zavedajmo: kakor bomo izglasovali, tako bomo imeli. Ko bomo izglasovali, se potrudimo za udeležbo in sodelovanje. Sedaj nas je pri svetih mašah od 15 do 25. Ko bo število padlo pod 10 (deset), bodo redne mesečne nedeljske svete maše ukinjene.

Za pogrebe rojakov, ki so v krajevnih župnijah, se bomo dogovorili s krajevnimi župniki in pater pridem somaševat k svetim mašam. Že sedaj pa Vas opozarjam, da so pogrebne sv. maše v naši škofiji Wollongong dovoljene samo v cerkvah ali kapelah z oltarjem, nikoli pa v kapelah pogrebnih zavodov ali celo v kapelah krematorijev, kjer se poslovimo od pokojnih. Tako določa naš škof v Wollongongu msgr. Brian Mascord. Gospod škof tudi izrecno prepoveduje obhajanje zakramenta sv. krsta v kakšnih šolskih ali zasebnih kapelah in prav tako poroke izven župnijskih cerkva (npr. v kakšnem parku). Vsak krst, poroko, pogreb moramo obvezno vpisati v matične knjige in večkrat se dogaja, da duhovniki ne sporočijo krsta ali poroke krajevnim župnikom za vpis v matične knjige.

Kot slovenski duhovnik v Wollongongu sem o spremembi tudi obvestil našega škofa v Wollongongu, duhovniški svet in zbor svetovalcev Škofije Wollongong na sestanku 3.7.2025. Čakam še odgovor in navodila. – Prosim Vas za molitev, da stanje trezno presodimo in ustrezno rešimo. Opozarjam Vas, da se izogibate raznim govoricam, ker s temi bolj škodujemo kot koristimo. Držimo se reda in red bo držal nas!

Zahvaljujem se Vam in Vas lepo pozdravljam!

p. Darko

(Pismo sem prebral pri sv. maši v nedeljo, 13.7.2025, v Figtreeju. Po sv. maši smo izglasovali, da bomo imeli bogoslužja v hrvaški cerkvi Marije Kraljice.)

PREJEM ZAKRAMENTOV

SV. KRST

KARLO RUSEV, sin Jona in Nikoline, r. Duvnjak. Rojen 21.1.2025 v Westmeadu, krščen 27.7.2025 pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu.

POPPY PATRICIA BLEESING, hči Luke-a Bleesinga in Emily Chick. Rojena 16.4.2025, krščena 21.9.2025 pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu.

PRVO SV. OBHAJILO

JAKE SEBASTIAN FISHER, sin Roberta in Diane, r. Mikuletič, je prejel prvo sv. obhajilo 6.7.2025 v župnijski cerkvi sv. Marjete Alakok v Merrylandsu.

SOPHIA in STANLEY JUG, dvojčka, hči in sin Anite Jug, sta prejela prvo sv. obhajilo 16.6.2025 v cerkvi sv. Mihaela v Blacktownu. - Cestitamo vsem!

NAŠI POKOJNI

JOŽE KUČKO

R. 5. 1. 1943 Nedelica, ŽU Turnišče
U. 24.3.2025 Advantage Care AT Edensor Gardens, Edensor Park, NSW. Sv. maša 3.4.2025 v naši cerkvi sv. Rafaela. Pokopan je na slovenskem pokopališču sv. Rafaela v Rookwoodu.

MARTINA COLNAR

R. 3.11.1947 Preloge, ŽU Semič
U. 4.3.2025 Vancouver, Kanada. Pogreb na pokopališču Gethsemane v Vancouvru. Pokojnica je bila upepeljena.

ANA MARIJA STREHAR, r. VALETIČ

R. 26.7.1934 Male Mune, ŽU Velike

Mune, Hrvaška

U. 28.3.2025 Belconnen, ACT. Sv. maša 7.4.2025 v cerkvi sv. Patrika, Bradon, ACT. Pokopana je na pokopališču Gungahlin.

VLADIMIR IVAN BREKAN

R. 12.11.1938 Šentjanž na Dolenjskem
U. 1.4.2025 John Hunter Hospital Newcastle, New Lambton Heights, NSW. Pogrebni obred 24.4.2025 v naši cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu. Nato je bil pokojnik upepeljen.

IVAN KRNEL

R. 14.9.1938 Koritnice, ŽU Knežak
U. 9.4.2025 Clover Lea Nursing Home, Burwood Heights, NSW. Sv. maša 22.4.2025 v naši cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu. Pokopan je na slovenskem pokopališču sv. Rafaela v Rookwoodu.

JANEZ MAUKO

R. 24.12.1931 Murščak, ŽU Kapela pri Radencih
U. 17.4.2025 Campbelltown, NSW - bolnišnica. Pogrebni obred 29.4.2025 v Forest Lawn Memorial Parku, Leppington, South Chapel. Nato je bil pokojnik upepeljen.

IVAN GOJAK

R. 24.6.1933 Dole, ŽU Škofljica
U. 23.4.2025 Concord, NSW - bolnišnica. Sv. maša 1.5.2025 v naši cerkvi sv. Rafaela. Pokopan je na slovenskem pokopališču sv. Rafaela v Rookwoodu.

FLORJAN AUSER

R. 29.3.1949 Bohinjska Češnjica, ŽU Srednja vas v Bohinju
U. 24.4.2025 Monash Hospital, Melbourne, Bentleigh East, VIC. Pokojnik je bil upepeljen. Sv. maša 15.5.2025 v naši

cerkvi sv. Rafaela v naši cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu in 18.8.2025 na Brezjah. Pokopan je bil v ožjem družinskem krogu v Križah pri Tržiču.

BARICA - BARBARA BRODNIK, r. RAJK

R. 26.11.1939 Bojanja vas, ŽU Radovica
U. 1.5.2025 Bulli, NSW - bolnišnica. Sv. maša 14.5.2025 v naši cerkvi vseh svetih v Figtreeju - Wollongongu. Pokopana je na pokopališču Lakeside - Kanahooka.

IVANKA VALENČIČ, r. SKOK

R. 13.11.1938 Mereče pri Ilirski Bistrici
U. 27.5.2025 Norwest Private Hospital, Bella Vista, NSW. Sv. maša 4.6.2025 v cerkvi Sv. Madeleine Sophie Barat v Kenthurstu, NSW. Pokopana je na pokopališču Castle Hill.

FRANC VERTEL

R. 13.3.1931 Podgraje
U. 2.7.2025 St. Georges' Hospital, Kogarah, NSW. Sv. maša 18.7.2025 v kapeli Srca Jezusovega v Rookwoodu. Pokopan je tam na slovenskem pokopališču sv. Rafaela.

ALOJZ - ALEX VARGA

R. 25.8.1946 Budinci, ŽU Markovci v Prekmurju.
U. 19.7.2025 v domu starejših Baptist Care, Warrabrook, NSW. Pogrebni obred 29.7.2025 v kapeli zavoda Pettigrew Family Funerals v Wallsendu, NSW. Nato je bil pokojnik upepeljen.

VERONIKA - VERA KRAJNIK

(KRAYNIK), rojena VUČKO
R. 11.1.1936 Srednja Bistrica, ŽU Črenšovci U. 22.7.2025 v domu starejših Anthem Care, Bowral, NSW. Sv. maša 25.7.2025 v župnijski cerkvi sv. Mihaela

v Mittagongu, NSW. Pokopana je na pokopališču Welby.

EMIL KAPELJ (KAPELY)

R. 7.9.1933 Nova Sušica, ŽU Košana
U. 30.7.2025 Bankstown, NSW - bolnišnica. Pogrebni obred 8.8.2025 v kapeli Mother of Mercy v Rookwoodu. Pokopan je tam na slovenskem pokopališču sv. Rafaela.

MARIČKA RITLOP, r. REBRICA

R. 17.6.1936 Srednja Bistrica, ŽU Črenšovci
U. 4.8.2025 dom Wesley Gardens, Belrose, NSW. Pogrebni obred 11.8.2025 v kapeli Srca Jezusovega v Rookwoodu, pokopana je tam na slovenskem pokopališču sv. Rafaela.

DANIJA PIRJEVEC, r. BAVCON

R. 10.11.1923 Selo, ŽU Batuje
U. 10.8.2025 Holy Spirit Nursing Home, Croydon, NSW. Sv. maša 18.8.2025 v naši cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu. Pokopana je na slovenskem pokopališču sv. Rafaela v Rookwoodu.

BRANKO PEZDIRC

R. 4.12.1935 Drašiči, ŽU Metlika
U. 14.8.2025 Auburn, NSW - bolnišnica. Sv. maša 22.8.2025 v naši cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu. Pokopan je na slovenskem pokopališču sv. Rafaela v Rookwoodu.

ROZA KAVAŠ, r. ŠKAFAR

R. 21.1.1930 Odranci
U. 19.8.2025 Sutherland, NSW - bolnišnica. Sv. maša 29.8.2025 v župnijski cerkvi sv. Katarine Laboure v Gynea, NSW. Pokopana je na pokopališču Woronora.

ALBINA BEZJAK, r. MIHALIČ
R. 10.5.1928 Boreci, ŽU Križevci pri
Ljutomeru
U. 19.8.2025 dom starejših Montefiore,
Randwick, NSW. Sv. maša 30.8.2025 v
naši cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu.
Pokopana je na slovenskem pokopališču
sv. Rafaela v Rookwoodu.

ANICA ŠAJN, r. MILAVEC
R. 16.2.1937 Mala Bukovica, ŽU Ilirska
Bistrica
U. 21.8.2025 Georges Hall, NSW. Sv.
maša 1.9.2025 v naši cerkvi sv. Rafaela v
Merrylandsu. Pokopana je na slovenskem
pokopališču sv. Rafaela v Rookwoodu.

ALBIN ŠUBER
R. 27.7.1937 Artviže, ŽU Brezovica pri
Materiji (sedaj Hrpelje - Kozina)
U. 11.9.2025 Harrington Park, NSW.
Sv. maša 18.9.2025 v kapeli Mother of
Mercy v Rookwoodu. Pokopan je tam na
slovenskem pokopališču sv. Rafaela.

ANTON ZEMLJAK (P. STANKO)
R. 12.5.1944 Brestanica ob Savi
U. 10.9.2025 Ljubljana. V Avstraliji je
deloval od leta 1969 do 1980. Pokopan je
bil 15.9.2025 v Ljubljani na Žalah.

ŠKOF MSGR. PATRICK (PAT)
PERCIVAL POWER, pomožni škof v
pokoju, Canberra
R. 11.2.1942 Cooma, NSW
Mašnik: 17.7.1965 Canberra, ACT.
Škof: imenovan 8.3., posvečen 18.4.1986
v Canberri.
U. 15.9.2025 Southern Cross Care,
Campbell, ACT. Sv. mašo 24.9.2025 v
katedrali sv. Krištofa v Manuki v Canberri
in pogreb je vodil domači nadškof msgr.
Christopher Charles Prowse. Škof Patrick
je pokopan na pokopališču Woden.

MIROSLAVA - MIRA PEČAR, r.
DOLŠEK
R. 11.4.1935 Srednik, ŽU Šentjanž na
Dolenjskem
U. 18.9.2025 Fairfield. Sv. maša
31.10.2025 v naši cerkvi sv. Rafaela v
Merrylandsu. Pokopana je na slovenskem
pokopališču sv. Rafaela v Rookwoodu.

FRANCKA ŠKORNIK, r. ŠTEFANEC
R. 22.4.1934 Veržej
U. 3.10.2025 Opal Aged Care, Bank-
stown, NSW. Sv. maša 14.10.2025 v
kapeli Mother of Mercy na pokopališču
Rookwood. Pokopana je na tamkajšnjem
slovenskem pokopališču sv. Rafaela.

MARIJA ŽIC, r. BUBNIČ
R. 24.8.1928 Pregarje
U. 26.9.2025 Liverpool, NSW -
bolnišnica. Sv. maša 22.10.2025 v
župnijski cerkvi sv. Andreja v Malabaru,
NSW. Pokopana je na pokopališču East-
ern Suburbs Memorial Park, Matraville.

STANISLAV - STAN MAKOTER
R. 28.3.1941 Ljutomer (Mota)
U. 5.6.2025 Nepean Hospital, Penrith,
NSW. Pogrebni obred 12.6.2025. Poko-
pnik je bil upepeljen in je pokopan v Rook-
woodu.

IVAN TRUDEN,
R. 24.6.1936 Kozaršče,
ŽU Stari trg pri Ložu
U. 1.11.2025 Blacktown, NSW -
bolnišnica. Pogrebni obred 12.11.2025
v kapeli Srca Jezusovega v Rookwoodu.
Pokopan je tam na slovenskem pokopališču
sv. Rafaela.

ADVENT IN BOŽIČ 2025

SYDNEY - MERRYLANDS - SV. RAFAEL

SV. MAŠE SO VSAKO NEDELJO OB 9.30 DOPOLDNE,
MED TEDNOM OB 7.00 ZVEČER - RAZEN OB ČETRTHIH,
OB ČETRTHIH OB 10.30 DOPOLDNE.
NA SV. VEČER, 24.12., NE BO SV. MAŠE.
BOŽIČ: SV. MAŠA POLNOČNICA BO OPOLNOČI (MIDNIGHT). DRUGA
SV. MAŠA JE OB 9.30 DOPOLDNE.
PETEK, 26.12.: SV. ŠTEFAN: SV. MAŠA OB 9.30 DOPOLDNE IN
ŠTEFANOVANJE V NAŠI DVORANI.
NOVO LETO, 1.1.2025 (ČETRTEK): SV. MAŠA BO OB 9.30 DOPOLDNE,
SREČANJE MOLITVENE SKUPINE OB 9.00. (Ob 10.30 imajo sv. mašo melkitski
kristjani.) Druge sv. maše ta dan ne bo.

WOLLONGONG - FIGTREE - HRVAŠKA CERKEV MARIJE KRALJICE, (7-9 Bellevue Road, Figtree, NSW 2525)

ZGODNJA SLOVENSKA BOŽIČNA POLNOČNICA bo v sredo, 24.12., ob 8.00
zvečer. (* Hrvaška zgodnja polnočnica je ob 10.00 zvečer.)
Sv. maše so vsako 2. nedeljo v mesecu ob 5.00, v zimskem času ob 4.00 popoldne, če ni
oznanjeno drugače.
OPOZORILO: Na novo leto, 1.1., ne bo več sv. maše in tudi ne na cvetno nedeljo.
(Velika noč je 5. aprila.)

CANBERRA - GARRAN - SV. PETER IN PAVEL

Božična sv. maša je na BOŽIČ, 25.12., ob 6.00 zvečer.
V januarju sv. maša odpade. V februarju bo sv. maša redno 3. nedeljo v mesecu ob 6.00
zvečer (15.2.).

GOLD COAST, QLD

V Marian Valley bo PRAZNOVANJE 30-LETNICE MARIJINEGA SVETIŠČA v
soboto, 13.12. Sv. maša bo ob 11.00 dopoldne. Ta dan je tudi Fatimski dan.
V božičnem času ne bomo imeli srečanja in bogoslužja.
V velikonočnem času se bomo zbrali v nedeljo, 19.4. Sv. maša bo ob 11.00 dopoldne v
kapelici Marije Pomagaj v Marian Valley. - Za druga bogoslužja se dogovorimo.

Davorin Ravljen: ŠIMEJ IZ ROŽA

3.

Mladinska povest iz koroških krajev

(Mladinska Matica J. U. U., Ljubljana 1937)

Doma je Šimej to popoldne našel gosta: za mizo je sedel stric Boštjan, očetov mlajši brat. Gosposko je sedel na stolu, v čigar naslonjalu je bilo zrezano veliko srce. Sivkasto opravljen, prekrižanih nog, s cigareto v desnici se je napravljal, kakor da je baron. Ob njem pa je na mizi stal vrč dobrega tepkovca, ki si ga je pridno natakala in so ga nekoliko kalne oči izdajale, da mu je močna, zdrava sadna pijača že stopila v glavo in v noge.

“No, wie gehts, Simon?” vpraša stric Boštjan in ob rovu javorove mize otrne pepel s cigarete. “Kako je, Šimej?” sili po nemško. “Ali že znaš zadosti nemško pisati in govoriti in računati, da boš šel v mesto za štacunarja?”

“Dro!” (“Zelo!”) bolj iz navade, kakor iz resnične vljudnosti odklikne Šimej... Ne, strica Boštjana pa zares kar nič ne mara. Še nikoli ni bilo prijetno, kadar je prišel Boštjan iz mesta domov. Še zmeraj je napravljal same nevšečnosti, zdrabo in nagajivost. Prihod strica Boštjana iz mesta je vselej kakor zla slutnja nevšečne, nenadne prigode, ki bo porušila družinski mir na Mohorjevini.

“Komm doch her zu mir! - Tak stopi vendar k meni!” veli ostreje stric Boštjan. Šimej uboga in stric Boštjan mu položi desnico na ramo in nadaljuje vsiljivo po nemško:

“Ali nič več ne pomniš, kako sva mačke lovila po podu, ho, ho, ho?”

“Dro!” odreže Šimej in se bridko spomni: Čisto majhen je še bil, ko je prišel stric Boštjan prvič iz mesta, kjer se je učil trgovine, in ga je vlekel s seboj na parno, kjer so mijavkale mlade mucike. Boštjan jih je preganjal, ker ga je veselilo njihovo beganje, otožno mijavkanje, pa puhanje stare, naježene mačke. To je bila lepo progasta muca, ki so jo vsi pri hiši imeli radi, Šimej pa najbolj. Takrat se je zgodilo, da se je Šimej neroden prekobilil čez seno globoko na trda tla in je obležal nezaveden, da so ga morali močiti po glavi.

“Ali te še kdo žene v hosto, kakor sem te vodil jaz, kaj?” sili dalje po nemško stric Boštjan.

“Dro!” vnovič trdo odseka Šimej in postaja uporen. “Zdaj hodim z očetom ali pa kar sam... Atej pravijo, da bom kmalu streljal!”

“Tako, tako!”

Vsakomur drugemu bi Šimej zaupal, kako pozimi polaga srnam daleč gori v gozdu na krmišču in kako je privadil mladega srnjaka Cica, da v najbolj trdih zimskih večerih prihaja prav blizu domačije in vzame Šimnu košček soljenega kruha z roke. Toda Boštjanu ne more zaupati te svoje lepe skrivnosti, ne, stricu Boštjanu pa ne! Saj se Šimej zgrozi ob sami misli, da bi Boštjan takoj snel puško zgoraj v izbi, pa bi nebrzdan stopil v gozd, da s strelom podre srnjaka, morda nalašč Šimnovega ljubčka Cica.

“Bom stopil k učitelju vprašat!” zagrozi stric Boštjan, ki čuti in spoznava, da ga fant ne obraja.

“Ne bo treba, mladi gospod,” se zdajci oglasi Matjaž iz zapečka, kjer je dotlej mirno ždel. “Kar mene vprašajte, pa vam bom vedel hvalo povedati o tem pobiču. Ves je očetov: pošten, priden, za vse se briga, okrog hiše in v gozdu, pripovesti rad posluša in do lepega petja ima veselje.”

“Kmečke čenče!” prezirljivo zamahne z desnico oholi Boštjan, z levico pa seže po tepkovcu. “Na kmetiji še nikdo ni učen postal.”

“Res je, gospod Boštjan, na kmetiji nikdo učen ne postane, pač pa pošten ostane. Ali mesto je že hudirjevo dosti kmetskih lenuhov izpridilo.”

To mu je zdajle Matjaž pod brk zasolil, se tiho v sebi namuzne Šimej. Pa čeprav ve, da bo bistri Matjaž še katero bridko in pikro zabrusil Boštjanu, se vendar rajši umakne iz hiše.

Mati stoji v veliki kuhinji ob ognjišču, ogenj je pravkar močno zaplapolal in osvetljuje njen blede obraz pa njene roke, prekrizane v naročju. Šimej je videl zamaknjene svetnice na starih podobah po koroških cerkvah. Taka svetnica je tudi njegova mati. Sin razbira iz njenega trpečega obraza, iz njenih otožnih oči, da jo tare skrb.

“Ali naj drv nanosim, mama?”

“Ni treba, Šimej, je že dekla storila.”

Mati dobro čuti, da bi jo sinko rad še nekaj drugega vprašal, zato mu sama ustreže:

“Ni mi dobro, Šimej. Kaj vem, če se nisem pri Zilji ali na poti prehladila. V prsih me bode... in pri srcu mi ni dobro. Kakor, da bi me s kleščami prijemale.”

“Mati, pa lezite!” poprosi Šimej. “Bomo sami opravili in vam lepo postregli.”

“Ne morem, Šimej! Kaj boste počeli? Božični prazniki so tu, gospodinja pa naj v postelji poležka! Kaj bi tole, je le majceno prehlada. Saj se grejem ob ognju... Ali skrbi, skrbi, to so ujede! – Čuj, kaj pa spet imajo?”

Mati in sin prisluhneta. Prasketajoči ogenj ju rdeče ožarja, in kdor bi ta trenutek stopil v kuhinjo, se ne bi mogel načuditi veliki podobnosti matere in sina, stoječih skupaj v nemi pozornosti.

V hiši je ravs in kavs. Gospodar, ki se je prej mudil pri živini, je v hiši ravno zalotil Boštjana in starega Matjaža v prepiru. Matjaž je trdil svojo, da ni pravično, kako se dandanašnji godi slovenskemu kmetu na Koroškem. Zabrusil je Boštjanu v obraz, da so tega največ krivi odpadniki., ki se štulijo za Nemce, čeprav še nemško prav govoriti ne znajo. Ti Kajni – je robantil Matjaž – škodujejo lastnim bratom, jih ponižujejo, uničujejo in napadajo, ker le morejo. Še pobijali bi jih, ko bi se ječe ne bali, pekla se pa tako ne boje. Odpadniki od materinskega jezika – se je ogreval Matjaž – dajejo potuho drugim, ki bi radi slovenskega kmeta iztrebili na Koroškem, kjer je že več ko tisoč let na svoji zemlji... Oholi Boštjan je dobro čutil, da je puščica namerjena vanj, pa ker Matjažu po bistrosti ni bil kos in ker ga je pijača že močno prevzela, je odgovarjal samo zmerjaje. Naenkrat je znal spet obračati slovensko beedo... Na Koroškem ni mesta za hujskače – se je razsrjal Boštjan – čez Karavanke jih bomo porinili v Jugoslavijo!... No, in prav ta trenutek je stopil v hišo gospodar Mohor.

“Kdo bo koga porinjal čez Karavanke?” ošine Boštjana. “Iz moje hiše ne bo nikdo postavljaj mojega gosta pod kap. Jaz sem tu gospodar, pa če mi je lastni brat, mu vrata pokažem!”

“Tak, tak,” se tedaj pohlini Boštjan kakor tiger, ki se oprezno pripravi k napadu, “tak torej! Pritepenci imajo pri Mohorju več potuhe, kakor tisti, ki smo tu zrasli! Mohor, da ne bova slepih miši lovila: povedal sem že, da z novim letom prevzamem štacuno v Celovcu. Oženim se, da boš vedel. In denarja potrebujem. Denarja, Mohor! Kaj je z mojo doto? Kaj je z dediščino, Mohor? Takoj z novim letom jo uterjam, to si zapomni! Ne enega dne odloga, da se boš naučil lastnega brata spoštovati. Nisem tvoj kravar, ne! Jaz sem se

navadil mesta in gospode, ne pa takih postopačev, kakor je ta tvoj stari potepuh Matjaž.”
“Ne sodite, da ne boste sojeni,” pomrmra Matjaž v zapečku besede, kakor stoje zapisane v svetem pismu. Z njimi je zadušil jezo, ker je spoznal, da se tu godijo velike in usodne reči.

Mohor je stal izprva kakor okamenel, zdajci se obvlada.

“Pijača te je zmogla, Boštjan, pa tale gorkota, zato si se tako čudno razgovoril. Saj imaš pamet, saj si pod to streho zrasel, pa za trgovca si se izučil in sam veš, kakšni so časi! Paberkujem, da s kakšno smreko ali živinčetom iztržim vsaj za sol, - ti mi pa prideš in terjaš pol domačije. Potrpljenje, Boštjan, potrpljenje!”

“Prazna slama!” odreže srditi Boštjan, semca mu je zamračila čelo. “Rekel sem svoje, pa amen kakor v očenašu! Na novega leta dan pridem in vzamem. Pripravi, dosti dolgo sem čakal! Če ne bo kaj vzeti, bomo pa druge strune napeli.”

Popade Boštjan svojo palico in se vrže v usnjati suknjič, kakršne najrajši nosijo mesarji, popotni trgovci in tisti na motornih kolesih. Trdih korakov stopi iz hiše v vežo, iz veže v sneg in mraz.

“Milost Božja!” vzdihne mati Mohorka in tesnoba jo obide, da se skoraj sesede. Z desnico se opre ob Šimna, dokler si spet ne opomore. Ko je takole slonela ob njegovem ramenu, je Šimej čutil breme nadloge, ki je legla na vso Mohorjevino. Zavedel se je ob tem, da ne sme več biti otrok, marveč cel junak, ki bo pomagal reševati mater, očeta, predragi dom.

V SVATNAH JE ZAPEL BOŽIČNI ZVON

To je bilo za praznike dela v hiši in okrog domačije! Pripraviti je bilo treba kuho in speči potice, zaklati žival in pospraviti koline, očediti znotraj vso hišo in poravnati še kopico majhnih opravkov - toliko tega - pa je morala gospodinja kloniti in leči. Mrazilo jo je, da so šklepetali zobje. Ne tople odeje, ne vroči čaji je niso mogli ogreti. Takoj po Boštjanovem odhodu jo je napadla huda mrzlica. Dolgo noč je bolnica prebdela, tresoča se v postelji zgoraj v hladni, nezakurjeni izbi. Šimej je spodaj z Matjažem vred legel k počitku na topli krušni peči. Oče Mohor pa je bdel, v starinski kožuhi zaviti, ob bolnici. Tolažil jo je in ji stregel. Ko se je zdanilo, se je opravil, da stopi k fari pa naravnost h gospodu župniku po posvet zaradi dveh važnih stvari: ali je treba po zdravnika in kje bi utegnil že do novega leta dobiti na roko izplačanega dovolj posojila, da se za vse večne čase odpravi Boštjana od hiše.

Nagla hoja v dolino je očeta Mohorja ogrela. Stopil je v cerkev. Gospod župnik je čital jutranje opravilo, bled ministrant pa je pozvanjal k povzdigovanju. Oče Mohor je pokleknil na kamenita tla. Šele po obhajilu si je opahal kolena. Ko je bila maša opravljena, je še potrpel, da se je cerkev izpraznila. Potem je stopil k vratom zakristije. Gospod župnik, rdeč gospod, čokate postave, v črnem talarju, se je oveselil očeta Mohorja, pa je takoj tudi razbral na njegovem obrazu, da je močno zaskrbljen.

“Vendar, oče Mohor! Kaj vas je k meni napotilo? Mrliča nimate v hiši, da bi črne maše plačevali, in svatovščine tudi niste prišli dajat na oklice...”

“Hudo je, gospod župnik... Kar iznenada je prišlo in dvojna skrb nas je zadela...”

Prijazni dušni pastir je iskreno delil čustvovanje z očetom Mohorjem, ko mu je ta na poti do župnišča opisal, kaj se je zgodilo.

“Po zdravnika le pojdite, oče Mohor! Vsaka gospodinja in mati zasluži, da ji v bolezni izkažete največjo skrb, četudi morda nevedni sodimo, da bolezen ni smrtno nevarna. Tudi jaz se bom popoldne potrudil gori k vam, da bolnico potolažim... Kar se pa posojila tiče, jaz bi vam dal, ročno bi dal, če bi le imel. Pa sem kakor tisti siromak, ki je ubogi vdovi ponujal svoj vinar. K županu stopite! To je vse, kar vam morem priporočiti. On vodi posojilnico in sam je že bil v takšnih zadregah, pa bo zato pri vas še bolj uvideven. Seveda, na nemško stran zdaj nagiba, drugače bi ne bil župan. Toda ves se menda še ni prodal. Sestavite prošnjo, odbor naj takoj po praznikih sklepa in do novega leta vam lahko izplačajo. Takšen grunt, kakor je vaš, pa tak gospodar in poštenjak, kakor ste vi, oče Mohor - o, saj bi bila gola nagajivost in škodoželjnost, če vam ne bi hoteli v tej stiski pomagati.”

“Lepo zahvalim, gospod župnik,” se je trdo poklonil oče Mohor in zapustil cerkveno dvorišče.

Župana najde na žagi. Z metrom v roki stopa župan po veliki kopici obeljenih hlodov in drkljev, ki so bili prejšnji dan spuščeni po drči s planine.

“Ali se ti je odprla kupčija, župan?” povpraša namesto pozdrava oče Mohor in se dela brezskrbnega. “Mar spet pojde les v Italijo? Ti boš to najboljše vedel.”

“Bo šment!” ježno z lesenim merilom v desnici odmahne župan. “Če bi ga Lahom zastonj pošiljal, bi ga najbrže vzeli. Plačajo pa težko kaj. Le na up še kaj vzame današnji svet...”

“I no, potem sem pa tudi jaz prav prišel!” hitro popade Mohor.

Takoj sta v pomenku zastran posojila.

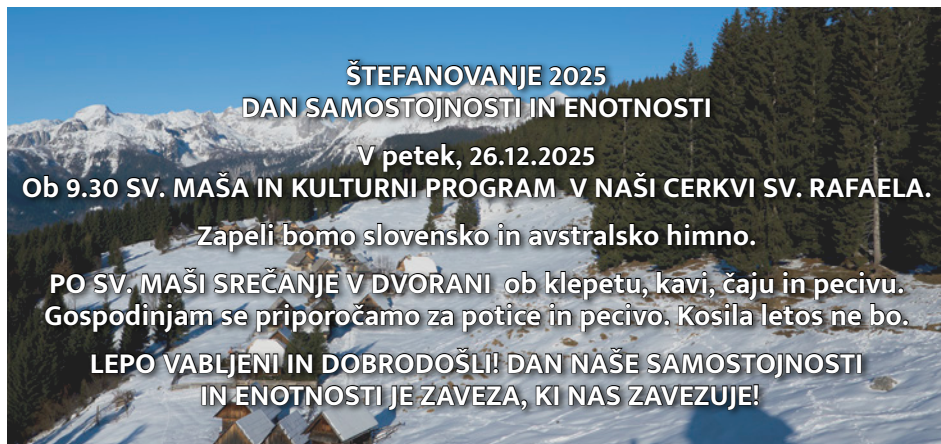
Župan se čehlja za ušesom, povabi Mohorja s seboj v hišo, okleva, naposled se le odloči: “Prošnjo napravi, pa bomo sklepali. In na starega leta dan pridi vprašat. Dotlej se pa kar ne trudi zaman v dolino.”

“To se pravi: obetaš, da bo!”

“Bo! Saj te poznamo, Mohor!”

Veder hiti oče Mohor še uro daleč v trg po zdravnika. Trdi Nemec, ki le s težavo lomi nekaj slovenskih besed, obljubi priti takoj po kosilu. Voznika si izgovori do vznožja hriba. (N. d., 16-23.)

(Nadaljevanje prihodnjič.)

Dobrote in nasveti:

KOBARIŠKI ŠTRUKLJI

Pred osemnajstimi leti smo v našem Merrylandu gostili mlade igralce iz Drežnice in v Rafaelu objavili recept za drežniške štruklje. Prav posebni štruklji pa so - poleg mlečnih izdelkov s sirarskih planin značilni tudi za Kobarid in okolico.

Če bi vprašali, katere jedi so značilne za Posočje, bi verjetno večina najprej omenila krajevne vrste sira in mlečne izdelke, nekje pri vrhu posoških specialitet pa bi se nedvomno znašli kobariški štruklji. Mogoče pa tudi ne, ker jih številni Slovenci ne poznamo. Kakšni so ti štruklji, kaj je značilno zanje in kako gospodinje na vsakega od njih vtisnejo svoj pečat? Vse to in zraven še recept so nam posredovali iz Posočja.

»Kobariški štruklji so tradicionalna sladica iz Kobarida in okoliških vasi (Idrsko, Drežnica, Sužid, Kren). Gre za kuhane štruklje, ki so pravzaprav v obliki krapcev, iz paljenega testa, polnjeni z bogatim nadevom iz orehov, lešnikov, drobtin, sladkorja in cimeta. Lahko so tudi rozine, čokolada, vsaka gospodinja ima nekoliko drugačen recept za nadev. Testo je zelo tanko. Oblikuje se v kroglo, ki se jo splošči v krog, v sredino se položi nadev, testo prepogne in zapre. Na sredini gospodinja s prstom vtisne svoj pečat,« je uvodoma pojasnila Andreja Jurkovič z oddelka za trženje in marketing pri Turizmu Doline Soče.

»Zabela so drobtine, prepražene na maslu, sladkor in cimet. To polijemo po štrukljih takoj po kuhanju,« je še dodala. Na vprašanje, kje lahko to specialiteto naročimo, nam odgovori: »Danes jih lahko naročimo v številnih restavracijah v Dolini Soče, predvsem v okolici Kobarida. Znani so tudi na kulinarčnih dogodkih, najbolj izstopa festival okusov in umetnosti, ki poteka vsako leto jeseni.«

Dobro jih zapremo

In kaj je najpomembnejše, ko pripravljamo kobariške štruklje? Andreja Jurkovič poudari: »Štruklje je treba dobro zapreti, da se med kuhanjem ne odprejo.«

Sicer pa je tako, da so jih v preteklosti, nadaljuje sogovornica, pripravljali kot posladek »ob posebnih priložnostih – med prazniki, porokami in nedeljskimi kosili. Nekateri pravijo, da so jih nosili tudi v senožeta koscem, ko so tam kosili travo. Čeprav je jed sladka, so jo pogosto postregli samostojno, predvsem za večerjo, ali kot sladico po skromnem kosilu.«

Danes je malo drugače, saj jih lahko na običajne dni »postrežemo s čajem, vinom, predvsem s sladkim desertnim vinom, ali celo kot sladek zaključek obroka. Sladica je precej nasitna in gre v slast bolj v hladnejših mesecih, a ni nujno tako.«

Morda še to: gospodinje običajno naredijo več štrukljev in jih zamrznejo, potem pa jemljejo iz skrinje in zamrznjene dajo kuhat v vroč krop.

Kobariški štruklji - recept

Če jih še niste poskusili ali če vam je do Posočja predalet, je tu recept za kobariške štruklje. Posredovali so nam ga iz Posočja, zraven pa zapisali, da bomo po temle receptu pripravili 20 slastnih štrukljev. Za orientacijo – en štrukelj tehta dobrih 40 gramov, nje-

gova velikost pa je: dolžina 8 cm, širina 4 cm in višina 4,2 cm.

Priprava

POTREBUJEMO: 340 g mletih orehov, 60 g sladkorja, 34 g rozin, 34 g masla, 70 g drobtin, 96 g mleka, zmešanega z rumom, 6 g kakava.

ZA TESTO: 416 g moke, 1,6 g soli, 8 g olja, 414 g vode.

Moko poparimo z vrelim slanim kropom, lahko dodamo žlico ali dve olja ter najprej s kuhalnico, ko se malo ohladi, pa z roko zamešamo testo.

Naredimo svaljek, ga razrežemo na enake koščke. Te koščke z roko sploščimo, da dobimo krogce, na katere polagamo nadev, oblikovan v svaljke. Lahko nadevamo tudi z žličko, če nam je lažje.

Z dobro pomokanimi rokami štruklje tesno stisnemo skupaj in zapremo v polkrog oziroma naborek.

Na sredino s prstom vtisnemo jamico, da dobimo značilno obliko.

Kuhamo jih v vrelem slanem kropu, voda ne sme vreti, približno 10 minut, oziroma toliko, da splavajo na površje. Posodo vmes večkrat rahlo pretresemo.

Kuhane dobro odcedimo, zabelimo z na maslu prepraženimi drobtinami in potresemo s kristalnim sladkorjem, lahko tudi z mletimi orehi.

Pa Bog žegnaj!

(Prim.: <https://odprtakuhinja.delo.si/recepti/kobariski-struklji-sladka-specialiteta-iz-posocja>)

Dobra volja naj velja!

URADNIK JE VPRAŠAL GOSPO: "Gospa, kako se pišete?"
Odgovorila mu je: "Ne vem, gospod. Moj mož se piše Petelin, torej se jaz pišem Kokoš."

DIREKTOR NAROČI SODELAVCU: "Nekam čudno vreme je danes. Ali lahko pogledaš v sosednjo pisarno, če je barometer padel?"

Sodelavec gre pogledat in pravi: "Ne, gospod direktor, barometer ni padel, ampak še vedno visi na žeblju!"

MARTIN SE OGLASI PRI DRUŽINSKEM ZNANCU. "Dober dan! Prosim vas, ali mi lahko vrnete dežnik, ki vam ga je moj oče zadnjič posodil?"

"Seveda lahko! Samo oprostite, prosim, saj bi ga vrnil že prej, pa je vseh štirinajst dni deževalo!"

OSEMLETNI JAN NI MARAL PARADIŽNIKA. Pri kosilu je bila na mizi paradižnikova solata, a Jan se je ni dotaknil. Mlajša sestra Klara ga je spodbujala: "Jan, jej 'paradižnik', da boš zdrav!" On se ne da.

Klara skloni glavo in polglasno moli: "Sveti Florjan, daj da bo Jan jedel 'paradižnik!'" Vsi za mizo, ganjeni nad njeno molitvijo, utihnejo. Čez nekaj časa pa Jan izjavi: "Ha, ha, saj je sv. Florjan vendar za gasilce in ne za paradižnik!"

STAREJŠA ZAKONCA, EDO IN KARLINA, gledata televizijo in že dolgo časa zehata na kavču. Žena postane lačna ter prosi moža:

"Edo, daj, prinesi mi torto iz hladilnika, pa zapiši si, ker vse pozabiš!"

Mož: "Kaj si bom zapisoval, torte pa res ne bom pozabil!" Gre proti kuhinji.

Žena zavpije za njim: "Daj na torto še malo smetane! Pa zapiši, da ne boš pozabil."

Mož: "Pa kaj bom pisal, za tistih par korakov! Torto pa smetano, a ne."

Žena: "Pa daj na vrh še dve jagodi in zapiši si, da ne pozabiš."

Mož odvrne: "Torto, malo smetane, dve jagodi, kaj bom pisal!" - In že brska po hladilniku.

Žena: "Potresi še malo čokoladnih drobtinic povrh, da bo tako kot v Zvezdi, pa zapiši si ..."

Mož: "Daj, ne tečnari! Torto, smetano, dve jagodi, pa čokoladne... - a vidiš, kako dela moj spomin!"

Mož ropota v kuhinji, žena pa vmes že zakinka in ko jo mož zbudi, zagleda pred sabo krožnik z dvema na oko pečenima jajcema. Žena zadovoljna začne jesti, potem pa naenkrat izbruhe:

"Dedec stari, dementen, sem ti rekla, da si zapiši! Kje pa sta kruh in poper?"

DUHOVNIKI, REDOVNICE IN REDOVNIKI so se udeležili teološkega tečaja in so na veliko razpravljali, ko nenadoma zmanjka elektrike.

Franciškan poklekne in se Bogu zahvali za "sestro noč". Benediktinec zmoли večernice, ki jih zna na pamet, prepričan, da mu bo Bog izkazal usmiljenje. Dominikanec začne razpravljati o Luči in temi tega sveta.

Luč ponovno zasveti ...

"Kje pa je pater jezuit?" Vrne se iz kleti, kamor je šel, da bi zamenjal varovalke.

REVIJE, KI JIH TOPLO PRIPOROČAMO ZA BRANJE

MISLI, izhajajo že 74. leto. List je ogledalo slovenskega življa v Avstraliji. Celoletna naročnina je \$ 60.
Naslov: MISLI, P.O. Box 3200, Kew VIC. 3101;
☎ (03) 9853 7787; **e-mail:** slomission.misli@gmail.com, <http://glasslovenije.com.au>

DRUŽINA, ki je na razpolago v cerkveni veži, prihaja po letalski pošti. Cena izvida je \$ 4.

Naslov: »Družina«, Krekov trg 1, p.p.95, 1001 Ljubljana, Slovenija;
☎ 0011 386 1 360 2830;
<http://www.druzina.si>

BRAT FRANČIŠEK, je glasilo Frančiškovega svetnega reda v Sloveniji (FSR). Revija izhaja šestkrat letno. Vzdržujemo jo s prispevki.
Naslov: Prešernov trg 4, 1000 Ljubljana, ☎ 0011 386 1 242 9300, **faximile** 0011 386 1 2429 313

BOŽIČ 2025: "POKLEKNIMO!"

Drobne jaslice poglej, betlehemske trate,
Jezušček nasmejan je, gleda zvezde zlate.

Rok se mamičnih drži, ki mu kodre boža,
angelov nebeških zbor ga pojoč obkroža.

Reven, reven je ta hram, a tako presrečen!
Bog se je rodil to noč, Sin je učlovečen!

Pokleknilo v hlevček tja, da se nas usmili,
saj smo tudi mi ga vsi prav grdo žalili.

MARIJAN JAKOPIČ

Blagoslovljen Božič in srečno 2026!

p. Darko in rojaki

SLOVENSKA DIPLOMATSKA PREDSTAVNIŠTVA

VELEPOSLANIŠTVO REPUBLIKE SLOVENIJE V CANBERRI:

Veleposlanik: g. Marko Ham

☎ (02)6290 0000, **fax:** (02)6290 0619.

Poštne pošiljke: Embassy of the Republic of Slovenia, 26 Akame Circuit, O' Malley, ACT 2606. <http://canberra.veleposlanistvo.si>

KONZULAT

REPUBLIKE SLOVENIJE:

Rojaki v NSW in ACT se naročite na Veleposlaništvu, dokler ne bo imenovan nov častni konzul.

V QLD: dr. Jurij Karlovšek, M. +61410668462
E: slovenian.consulate.qld@gmail.com

Pomoč bolnikom in umirajočim
0409 074 760

SPREMEMBA NASLOVA

Če se preselite na drugi naslov, Vas prosimo, da nam takoj sporočite vaš novi naslov. Prav tako sporočite spremembo telefonske številke, e-maila idr.

WOLLONGONG - FIGTREE

NAŠA "GASILSKA" SLIKA PO ZADNJI SV. MAŠI V CERKVI VSEH SVETIH V FIGTREEJU - WOLLONGONGU, 10.8.2025.

Kapelica v Marian Valley, 13.9.2025